

Q. XI, 94.

[Cat. IV, 515.]

US OLPILIS

caeteris Professoribus

et in iudiciis innotesceret. Sed de ca-

eteris Professoribus officio ipsi non minime

et in iudiciis innotesceret. Sed de ca-

eteris Professoribus officio ipsi non minime

et in iudiciis innotesceret. Sed de ca-

eteris Professoribus officio ipsi non minime

et in iudiciis innotesceret. Sed de ca-

eteris Professoribus officio ipsi non minime

et in iudiciis innotesceret. Sed de ca-

eteris Professoribus officio ipsi non minime

et in iudiciis innotesceret. Sed de ca-

eteris Professoribus officio ipsi non minime

et in iudiciis innotesceret. Sed de ca-

eteris Professoribus officio ipsi non minime

Handwritten text in a medieval script, likely Gothic or similar, arranged in approximately 20 horizontal lines. The text is written in dark ink on aged, yellowish parchment. The script is dense and difficult to decipher due to its cursive nature and the fading of the ink. The lines are roughly parallel and fill most of the page's width.

Le 2269

ULB Halle

3

004 977 661

V517

W.C.

RECTOR ACADEMIÆ SALANÆ
SEVERUS CHRISTOPHORUS OLPIUS,

Poet. P. P. Ordinar. ac Moral. Extraordinarius unâ cum cæteris Professoribus

L. D. S.

Natura inter omnes homines cognationem voluit, ut alter alteri infidiari nefas duceret. Sed ut cæterorum; sic & hujus instituti adeo immemores multi vivunt, ut cum cognationis officio ipsam non immerito humanitatem deposuisse dicantur. Erras enim, ut Seneca loquitur, si istorum habent; animos ferarum. Quidam, autore Epicæto, lupis similes sunt, infidi, infidiato vulpeculis, detractores, & fraudulentis. A quibus omnibus tot ac tanta semper pericula domus ruinam; terra hiatum; tempestas fulmen. Sed pleraque hæc incidunt; non infideneque quærunt, neque captant. Rarò eveniunt; sed homini ab homine periculum quod ab homine perniciès, subita plerumque ac inevitabilis est. Quare plures omnibus temporibus hominum culpâtos videas. Quas unò sæpius die bella dare solent strages! Quot duellis privatis, quot clanculariis pereunt scelè cruciati succumbunt! Tot sanè, quot enarrare non sinit pudor. Sed quid pudet referre, quod in hunc usque durbem nostrâ effertur, simili mortis gradu, ut nostis, non ita pridem extinctus est. Juvenis scilicet, dùm viveret **Schmidt**/ Phil. ac Jurisprudentiæ studiosus maximè industrius. Cujus natales quod attinet, Patrem reliquit tum, Dn. **Jacobum Schmidt**/ Civitatis Sangerhusanæ Consulem Primarium; Matrem lectissimam sceminam quibus Anno M. DC. XXXIIX. in lucem editus non solum maturè sacrâ aquâ aspersus, sed sub cura etiam patris in literis profectus educatus fuit, ut anno M DC LV. in Gymnasium Vinariese ablegaretur; Ubi, cum Ducto Rectore ibidem fidelissimo, non modica eruditionis incrementa fecisset, insequente LVIII. anno Lipsiam perre Juridica Præceptoribus Nobilissimis, Amplissimis ac Excellentissimis Viris, Dnn. D. Bornio, D. Schvendenphiæ, Professoribus celeberrimis; itemque Nobiliss. Consultiss. Dn. D. Schlumpio, aliisque satis feliciter aggressi Holstiatiam aliasque provincias, unde redux Helmstadii resedit, ubi Nobilissimo, Consultissimo atque Excellentispite, sed etiam Præceptore ita usus est, ut Collegio ejus Schnobeliano interesset, eodemque præside publicam Consultiss. atque Excellentiss. Dn. Joh. Eichelium, itidem J. V. D. ac P. P. celeberrimum, Grotii libros de J. B. rri verò anno huc accessionem fecit, ubi quoad victum Virum admodum Reverendum ac Excellentissimum, Dn. legam nostrum honoratissimum; quoad studia Virum præsertim Nobilissimum ac Consultissimum Dn. D. Adrianem privatam sibi selegit. Vita, quam apud nos exegit, integra semper ac pia fuit. Nisi quòd novissimâ IX. Junibrietate, partim juvenili errore deceptus nocturnum, quod morte nunc expiavit, infortunium incurrit. Ubi noctus, cumque fortuitù, ut videtur, in aliorum altercationes ac digladiationes incideret, commensali, quem imple sumnum, ac, ut eventus docuit, fatale periculum adduxit. Vix enim præliantium globo immistus est, cum hoster per epar alterâque per diaphragma vice penetrando tanta fecit vulnera, quanta vitam diu superesse non sinunt. cum cruore effusa est, sed ad sequentem usque meridiem moras fecit. Moribundus igitur & animæ suæ salutemendum, Amplissimum atque Excellentissimum Dn. Christianum Chemnitium, S. S. Th. D. P. P. Pastorem ac Sinitus de eo, quòd vias suas reliquisset, & tanto se exposuisset periculo, humanam hanc infirmitatem, unâ cum omniplissimo atque Excellentissimo Dn. D. NIEMANNO, P. P. & Hospite suo, humilime confessus est: à quibus & statim solutionem mortalitatis viaticatus fuit. Quæ ipsa Absolutio circa horam II. pomeridianam, repetita, ita agoniamanum & brachium prehensens, verba absolutionis & benedictionis! Ecclesiasticæ non solum voce sonorâ secum *animam meam, nec sine me diu torqueri!* Post quæ placidè, inter repetitas inclamationes: *Domine, in manus tuas conDEO creatori reddidit. Adeoque, postquam & percussori malefactum condonasset; violentum vulnus in placidiletur parentes moestissimos, percussorem tradat Magistratui, & omnes custodiat à Satana potestate. Quo nomine & monita, quæ DEI sunt; ac maximè Ministrorum DEI morigeri sequantur! P. P. d. XIII. Junii anno M. DC. I*

LITERIS SENGENVVALDIANIS.

